

Hallgat a MESZÖV

Pontosán egy hónappal ezelőtt, 1956. február 17-én jelent meg a Néplapban „A Harsányi-ügy margójára” című cikkünk, amely az egy évi és kilenc hónapi börtönrre elítélt Harsányi István volt hajdúsaboszlói földművelésügyi bizottsági elnöke és a MESZÖV súlyos felelősségével is foglalkozik. Az elítelt egy hónapig úgy látszik azonban kevés idő volt a MESZÖV vezetőinek, elsősorban Szabics Istvánnak elvtársunknak arra, hogy választ adjon a szerkesztőségnek a fentemlített cikkre. Sem Szabics elvtársunk, sem a MESZÖV többi vezetője sem szóban, sem írásban nem nyilvánított eddig véleményt, így nem tudhatjuk, hogy elfogadják — esetleg visszautasítják a lapban megjelent bírálatot, avagy a kritika nyomán hogyan változtak a meglévő helyzetben, hogyan javítják a földművelésügyi bizottságban az

ellenőrzést, hogyan valósítják meg annak módját és lehetőségét, hogy a jövőben több segítséget adjanak a munkájukat becsületesen, de ma még kevés szak tudással ellátott vezetőiknek, alkalmazottaknak. Mindezen feltevésekre, problémákra még nem érkezett válasz. A MESZÖV vezetői mely hallgatásba burkolódnak.

Rossz fényt vet a bírálat szembeni ilyenfajta magatartás a MESZÖV-nél uralkodó szellemre. A szerkesztőség is, a közvélemény is várta a MESZÖV nyilatkozatát a felvetett problémákra. Sajnos, ez még mind a mai napig nem történt meg. Baj lehet ott a bírálat elfogadásánál, ahol a vezetők egyik tülkölésével, a bírálat és azt még ugyanabban a pillanatban a másik tülkölésével elkerülik. Nem ez a módja a hibák kijavításának.

A MESZÖV-nél is térjenek rá a bírálat elfogadásának kommunista módszerére!

A Rákosi-telepi Petőfi Termelőszövetkezet fejlesztí állattenyésztését

A Rákosi-telepi Petőfi Tsz tagsága hosszú éveken át nem akart megbarátkozni az állattenyésztéssel. Azt tartották a tsz tagjai, hogy nem érdemes jószágot tartani, nem kifizető az, csak belelik a sok pénz és alig fizet vissza a jószág valamit. Sok vita, sok türelmes felvilágosító szó, sok számszerű bizonyíték hangzott el addig, míg a tagságnak véleménye megváltozott. De sikerült meggyőzni a tagokat helytelen álláspontjukról. A tsz vezetősége, hogy igazat bebizonyítsa, megállapodott 1955 őszén a lagszállal, hogy próbálják a tél folyamán meghízítani 100 szűdőt. A szűdők hizálására csővesztüköröket tettek félre. Január végére a szűdők meghíztek. A tsz 1956. évi sertésbeadási kötelezettségét teljesítette belőle, 23-at kihasználva átadott a városnak, a

többi szabadpiacon értékesítette. A száz hízóért összesen 250 ezer forintot kapott a Petőfi. Kifizette belőle az 1955. évi tartozásait, 55 ezer forintot pedig a tagok között osztott szét munkaelegségre előlegként.

Növelik az állatállományt

A vezetőség javaslata bevélt. Most már a tagság kérte a vezetőséget újabb 86 sertés hizóba állítására. Azt is javasolta a tagság, hogy az ideiglenes állományból 150-et neveljenek fel, s jövőre fogják hizóba. A sertés hizalás megőrt a tagok ellenállását, megbárátkoztak már az állattenyésztéssel. Sőt a tsz 1956. évi tervében már az is szerepel, hogy az állatok létszámát szaporítani fogják, a kocák létszámát 20 előhási kocával (ezt részben már teljesítették is), a tehének létszámát 5 saját nevelésű előhási úszóval. A baromfiak létszámának szaporítására

ezzer darab csibét kellet a tsz a keleti állomással. A csibéket a napokban meg is kapja a szövetkezet.

Az is elhatározta a tsz tagsága, hogy a szarvasmarhatenyésztést jövedelmezőbbé teszi. Főleg a tejtermelés fokozására fordítanak nagy gondot. A tehének létszámát saját nevelésű, jól tejlő törzsekhez vezetik, a tehénállományt a Petőfi Tsz teljesíteni tudja félévi tejszállás kötelezettségét s aztán több tejet adnak el szabadpiacon.

tervben 3000 liter tej termelését irányozták elő tehénállományként. Ennek azonban, mint Tóllas Sándor, a tsz elnöke mondja, sokkal többet szeretnének elérni. Az előfeltételeket megteremtik a teljesítéséhez. A tehénkondícióját Arany Istvánra és lányára, Arany Katalinra bízták meg az őszel. Aranyék gondozása alatt a tehénkondíciója javult. A fejési átlag 5 literrel hét literre emelkedett. A pontos időben végzett etetés, tartás, ápolás, a tehénkondícióját megmozdítja az eredményt. Ebben a hónapban a Petőfi Tsz teljesíteni tudja félévi tejszállás kötelezettségét s aztán több tejet adnak el szabadpiacon.

Biztosítják a takarmányalapot

A tejtermelés fokozásának lovábbá biztosítására a tsz tavasza 55 holdra növelti a pillangós takarmánytermető területet. A tavaly vetett 33 hold vöröshere ebben az évben már kaszálható lesz. Ennek a területnek elrakják félre, 15 holdat még az őszel bevetettek vegyes fűmaggal legelőnek. Tíz hold ebből már tavasszal, 5 hold aratás után lesz legelőterület. Noha kell majd a kaszált takarmányt már a nyár folyamán megenni, mint ahogy ez eddig történt a Petőfiben. Tavasszal a takarmány biztosításra bevetnek még 10 holdat vörösherevel, 15 holdat lucernával. Téle a pillangós szőna mellé sok silót készítenek. A siló nagyon jó a tejlő tehéneknek is, erről a Petőfi Tsz már meggyőződött. Pillangós siló és korpából, ami téli táplálék, és a többi tejtermelésnek, csak kevés volt a tsz-ban. Silót és kukoricadarát etettek a tehénekkel ezen a télen, mégis emelkedett a tejhozam. Ezért készítenek az idén is sok és jó silót. Ha van bőven takarmány és jól is gondozzák az állatokat, akkor jövedelem is van.

— Még sohasem volt a Rákosi-telepi Petőfi Tsz-ban ilyen jó kondícióban a közös állomány, mint most — magyarázta a tsz elnöke. — Mígóta sikerült a tagsággal megérteni, mennyire jövedelmez az állatállomány, ha jól takarmányozzák, ha jól gondozzák, megbárátkozott az állattenyésztéssel és maga is tsz az állattenyésztés jövedelmének fokozására vonatkozó javaslatokat. Merjük remélni — mondta Tóllas elvtárs —, hogy az idén az állattenyésztés lesz majd az egyik forrása a Petőfi Termelőszövetkezet jövedelmezőbb gazdálkodásának.

Kocsó Sándor, a hajdúsámsóni Dózsa Tsz tagja:

Nincs a faluban olyan középparaszt, akivel cserélnék

Öt éve tagja Kocsó Sándor 12 holdas volt középparaszt a hajdúsámsóni Dózsa termelőszövetkezetnek. Öt év alatt alkalma volt alaposan megismerni a szövetkezet élet legapróbb mozzanatait. Ahogy mindjebben megismerte a szövetkezetet, meg is szerette. Pedig annak idején, amikor a belépés gondolatával foglalkozott, sokat töprengött, sok álmatlan éjszakája volt amiatt, hogy beépjen-e vagy megessen. Mert nemcsak jót hallott a szövetkezetéről, hanem rosszat is. Es nem tudta, kinek higgyen. Annak-e, aki dicséri a szövetkezetet, vagy annak, aki a belépés ellen agít. Ha jól dolgozó szövetkezet emberrel beszél, és azt hallotta tőle, hogy

Sohasem éltem ilyen nyugodtan, gondtalanul mint most a kevesebb munkával. Egyedül dolgozom a tsz-ban és mégis az egy hold konyhakerti föld, meg a háztájiban nevelt jözezföldön kívül, csak

amit a munkaelegség utáni részesedés „kitesz”, meghaladja a 16 000 forintot.

Merem ajánlani a szövetkezetet minden dolgozó középparasztának. Aki a munkát szereti, az nem jár rosszul a szövetkezetben. Én úgy megszerettem az ottani életet, hogy nem tudnának annyit ígérni, amennyit ott hagyom.

utját, látom, hol fogunk tartani pár év múlva. Erős, nagy gazdaság, sok szép állat, dúsán termő szőlő, gyümölcsös és kertészet lesz a tulajdonunk. A munka nagyobb részét gépek végzik s az emberek kötelességtudással dolgoznak majd, mert szilárd lesz a munkafegyelm.

Én mondom, hogy pár év múlva nagy szegény lesz az, amit ma még egyes tagok megtesznek, hogy feleségtől kiállnak a piacra és szomszor ketten sem árulnak annyit, amennyit azon a napon a fűj elszalaszt a munkából való kimaradásnál. Akkor a jövedelem kevéssé, háromszorosa lesz a mostaninak, s

a milliós közös vagyon sokszorosára nő.

Csak hogy míg idáig elértünk, addig még sokat kell javítani a munkánkon és sok egyéni parasztot kell meggyőzni a szövetkezeti gazdálkodás fölényéről, elsősorban a jó munkával, a gazdag jövedelemmel. Azt hiszem ez sikerül. Az érdeklődés megvan a szövetkezet felé. A falu legjobb középparasztjai, Kulcsár András, a Pábtán testvérei: Antal, Ferenc, Gábor és Gyula, Hamza Imre, Papp László és a többiek, összesen tízenketen nemrégien léptek be hozzánk. Ha a jó hírnök meggyőző és az eddigi sikeréhez még többet szerzünk, akkor rövidesen az egész falu a szocialista úton halad. Mert nekünk az is célunk.

Osomós Mihályné

gondtalanul él, tele kamrával, tele padlással

sz az esztendő elő, akkor elhatározta, hogy belép. Ha szövetkezet-ellenes hanggal találkozott, rögtön megváltoztatta elgondolását. Egyszer aztán csak rászánta magát. — Legjobb lesz ha magam győződéssel meg a szövetkezeti életre — mondta ismerőseinek. — Es beépött. Elhatározását kissé szorongó értesítést követte.

— Mi lesz, ha mégsem érzem jól magam odabent?

— Ez a gondolat azonban csakhamar megváltozott. Kocsó Sándor megszerette a szövetkezetet, s ahogy most a szövetkezeti gazdálkodásról nyilatkozik, abban benne van a ragaszkodás is a közösségi élethez. — Nem voltam én szegény ember, míg egyénileg gazdálkodtam. De most? Most nincs a faluban olyan középparaszt, akivel cserélnék.

Ahogy beszél Kocsó Sándor, a hangjából érezhető, hogy valóban nagyon szereti a szövetkezetet és törekszik azzal, hogy a Dózsaiban mit hogyan csinálnak. Beleszólt a gazdálkodás irányításába, átadja sok éven át szerzett tapasztalatait, és nem elnéző a hibákkal sem. Magánál érzi a szövetkezetet — egész milliós vagyonnal. A szívéhez nőti. A 12 hold helyett ezer holdakban beszél s azt mondja: Voltam már a szövetkezetben brigádtag, növénytermesztési brigádfővezető, minden évben tagja voltam a termelési bizottságnak, most rakétáros vagyok. Alaposan ismerem a gazdálkodást. Búszkák vagyok rá, hiszen

a járás legjobb szövetkezete közé tartozik a Dózsa.

A meggyében is jó híre van. A szemem előtt fejlődött jó szövetkezet. Együtt formálódunk vele mi, tagok is. Ha mégis gondolom a tsz öt év alatt megtett

Nyolc vállalat baráti együttműködése Berettyóújfaluban

A berettyóújfalui Tejipari Kombinát építkezésénél a rendkívül kedvezőtlen és zord időjárás ellenére sem szűn a munka. Bár még tart a tél, bár bökög az érő a sár, a betonozó és szerelő brigádok csak nem tángatlanak. A békéscsabai Építőipari Vállalat dolgozói jelenleg a létesítmény tervezett vízfűtő alapezését, a transzformátorház zárófülkéjének betonozását végzik, míg a szerelők a legmo-

dernebb pasztör, főző, továbbá a gyártáshoz szükséges egyéb fontos felszerelések elhelyezésén szorgoskodnak. A tejkombinát építkezésénél jelenleg nyolc vállalat, többek között: a budapesti Malom-szerelő, a budapesti Burkoló és az Elekmezőipari Gépjárató Vállalat dolgozik.

Az imponáns, 12 méter magas üzembem serény ütemben folyik a gépek elhelyezése. Kovács József vezető szerelő és négy társa dolgozik itt. Kovácsék afféle országjáró emberek, akik már Répealaktól Mátészalkáig úgyszólván a háza minden részét bejárják. Jelenlegi munkahelyükön is nagy gyakorlattal s magabiztosan végzik feladatukat. Tejesítőmunkájuk a hideg időjárás és egyéb nehézségek ellenére is 180—170 százalékos felett van, amit a brigád tagjai a munkaidő jó kihasználásával és precíz összedolgozással érnek el.

A szerelés alatt álló gépészeti rész az Alantól, Csahszovákától, Kele-Ne-metországától és Szovjetunióból érkezett huzánk terítetűre. A csehszlovákok páldái pasztöröző gépet, a keletnémetek főző gépeket küldtek, míg a magyar ipar korszerű légszívó berendezéseket, továbbá tartályok szállításával vesz részt a berettyóújfalui Tejipari Kombinát felszerelésében. Br-temes megemlíteni, hogy az üzembem tisztaságára még az oldalfalakat is csempéborításal látják el, ami valóságos laboratórium képét kölcsönzi a kombinátnak.

A berendezések próbatüzemeltetésére előreláthatólag májusban, vagy júniusban kerül sor. A kombinát pedig még ez évben termelni kezd újabb, romoly bázisaként az iparosodó Hajdú-Biharnak.

Igen korán kelt. Még

még sem reggelizett; úgygymorra már reggelizni kezdett.

Az örök tudja, mi van vele. Harmadnapja azt állmodta, hogy nem volt határozatképes a városi szovjet ülése, tegnap — hogy deficiencia a költségvetés, s nem használják ki a helyreállítókra kumulált összeget. Ma, már hajnal felé, az első kukorékolás tájára azt álmodta, hogy szigorú megrovást kapott. Felébredt, aztán átfordult a másik oldalára, s ismét elszendvedett. A „szigorú megrovást” ezáltal „figyelmeztetésre” változtatták.

Nem, még az ébrenlét is jobb, mint ezek a fegyelmi tételekkel tele álmok. A tükörhöz lépett. Szemrehányóan nézett rá onnan Arsenyij Pavlovics, a szabolynyi városi szovjet elnöke.

Hálink állt a tükör előtt, s gondolkodott. „Igen, tiszteit Arsenyij Pavlovics, magam, szemmel láthatóan, nem valami jó borbán van. Mintha karikás lenne a szemem alja, az arcunk pedig olyan a színe, mint a sültien tojás. Pedig ez az arc, nyugodtan lehet mondani, első arc a városban.” Fel-alá kezdett jár-kálni a konyhában, jókora léptekkel. „Ez így nem mehet tovább. A végén még árván marad a város. Nem, orvost kell hívni. Orvost...”

Az orvosok azonnal rohantak az elnökhöz — hosszasan kikérdőzték, kopogtatottak, tapogatták. Az egyik orvos megírtotta a dohányzást, a másik — az ivást.

Se nem dohányzom, sem

G. RIKLIN:

Rp. Gyógyító séta

— Elbeszélése —

Nem iszom — mondta Arsenyij Pavlovics.

— Nagyon kitűnő! — nagyították jót az orvosok.

Arsenyij Pavlovics elhatározta, hogy nyaralójával elmegy a kerületi központba, ahol egy egyszerű professzor működtet.

Arsenyij Pavlovics hivatali rangjától függetlenül igen tréfás kedvű ember. Éppen ezért a professzor „Mi a panasz?”-ára így válaszolt.

— A „Mennél gazdagabb, annál boldogabb” közmondás ellenében az idegeimre panaszkodom.

— Étvágy?

— A gyomrom nagy tékozló. Ami csak van, mindent bevesz. Mégis, nem dícserekedhetem valami jó étvággyal.

— Hogy alszik?

Fegyelmi határozat: figyelmeztetés... Általában — rosszul.

— Sokat sétál?

— Ösztönlően szólvá, nem számítottok a városi gyaloglások klub-tagjának.

— Mennyire van a lakásaitól a városi szovjet?

— Hátfél kilométernyire.

— Hát, menjen oda és vizsgálja a lábacskaikat... a lábacskaikat. Hogy ne legyen unalmas, néha változtassa az út-

vonulatát. A teázó ny-

Elvált egy nap, egy éjszaka, s ismét felvirradt. Az a csodálatos reggel, amikor Arsenyij Pavlovics a gyaloglás nemes útjára lépett. Fellegese kikísértte a kistapuját. Az asszony arcára valami olyan árnyék vetődött, mint-ha Arsenyij Pavlovics vároli zárandokútra, a világ túlsó végére indult volna. A gyermek az ablakon néztek kifelé, ragyogott a szemük a kíváncsiságtól és a bizakodástól: ez a mi apukánk!

Arsenyij Pavlovics a Zavalnij utcán sétált, s hogy ne töltse haszontalanul az időt, a közelgő értekezlet napirendjén gondolkodott: „Az első pont a napirendi pontok túlszűritésének kérdése lesz. A második — az ellátottság.”

Az ellátottság meg is akadt. A szónak nem az átvitt, hanem az igazi értelmében — megakadt. A városi szovjet elnöke azt vette észre, hogy egyik lába magában volt a tenger szintje felett, mint a másik. Pontosan — jobb lába a deszkasárdán volt, a bal pedig valami mély lyukban tűnt el. Arsenyij Pavlovics fennhangon mondta:

— Még ma meg kell... Arsenyij Pavlovics, meg kell hagyni az igazat, elég jól ismertem városkáját — eredményeit, hibáit. De e napokban gyalogos sétái közben szemléltem szembe találkoztam mindazzal, amit eddig csak a szívről jelentésekből ismert.

A városi szovjet napirendjére került az újabb és újabb problémák, amelyeket az elnök sétái közben vett észre. S a város lassacskán, de állandóan szépült, mintha valami nagy ünnepre készült volna.

— Még ma meg kell... S mindjárt félbe is szakította a mondatot. A teázó ny-

tanácsára, hogy változtassa sétájának útvonalát, új gyalogosunk nemcsak a város központjában, hanem a külsőövezetben is megfordult — a Lesznaján és a Zarecskán.

Nagyszerű ez a negyedik iskolai. De nem lehet hozzá félni ehhez a szépséghez: gidreagörös, töcsés az út.

— Még ma meg kell... A sétányon valaki türeljesítette a parkosítási tervet, de — a kecskék nagy meglepésére — kerítésről elfeledkezett.

— Még ma meg kell... A felelőttárok az utcai lámpákat, de úgy látszik, megígérték etől az eredménytől, mert a körtéket már elfelejtették becsavarni.

— Még ma meg kell... Így gyógyította magát a városi szovjet elnöke, s gyógyulásával sok nyugtalanságot okozott a télenkedőknek, hanyagoknak, felelőtleneknek.

Néhány hónap telt el. Mi történt ezalatt a városban? Arsenyij Pavlovics soforje unatkozott, unatkozott, aztán elkezdett keresztrejtvényeket fejteni, s verseket írni. Arsenyij Pavlovics egészen felüdült, s nem nyugtalantották többé a fegyelmi tételekkel teli álmok.

Nemsokára levelet írt a professzornak. Többek között ezt írta a levélben: „Kedves professzor, már sokkal jobban érzem magam. De nemcsak egyedül én — az ön receptjeitől jobban érzi magát az egész város.”

Külföldi
Trógepek
érkeztek az
Állami Áruházba

